

РЕШЕНИЕ

№ 7274

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7849** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 284, ал. 1 ЗИНСЗ.

Ищецът И. Ц. И. твърди, че изтърпява наказание „лишаване от свобода“. На 21.9.2018 г., със заповед № 394/2018 г. е бил настанен в карцера за 7 дни. По това време е бил подложен на нечовешко и унижително отношение. Условието били изключително лоши – нямало контакти с ток, топла вода, достатъчно площ; нямало места за миене, кошче; тоалетната била клекало, имало хлебарки, дупки по пода; осветлението нощно време било нищожно. Къпел се е два пъти седмично, което било за него недостатъчно, а в банята имало топла вода, но не постоянно. В банята условията били много лоши – имало стари клекала, плочките – откъртени; имало боклуци, много миришело. Прозорецът на карцера е бил много малък и не според нормативните изисквания. Имало дюшек, който е от много дълго време там; възглавница – малка и твърда. Нямало почистващи и дезинфекциращи препарати. Изкарвали ги за по 1,20 ч. на открито.

Има голям брой заболявания, които изброява. Препоръчано му е, че ако не се лекува простатата му, може да се стигне до склероза на мехурната шийка. Има бъбречни заболявания, като престоят в карцера не е позволил да се извърши лечение. Испитвал стрес, страх за живота му. При ходене на тоалетна се налагало да кляка, а не да сяда, от което испитвал силни болки и изтръпвания, схващал се кракът; не е могъл да приключи с изхождането. Изострила се дископатията му. При хранене нямал стол с облегалка, което го принудило да яде наведен напред, при което испитвал силни болки. Тъй като било мръсно и прашно, отключил хроничен бронхит и испитвал

силни болки. От миризмата на тоалетната се налагало да се качва на прозореца за чист въздух. През нощта също се будел от миризмата, а сутринта - от болки в кръста. Искал да му предпишат хапчета за успокоение и сън. Предвид посочените условия бил подложен на физически и психически тормоз; застрашено било здравето му. Претендира сумата от 27 000 лв. обезщетение за претърпените неимуществени вреди. Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ оспорва исквете. Твърди, че са недопустими, тъй като заповедта, с която е наложено наказание на ищеца е влязла в сила и не е била отменена. По същество, твърди, че не са налице кумулативно необходимите предпоставки за основателността на исквете. Престоят в килията е съобразен със здравословното състояние на ищеца. Медикаментите са симптоматични. Не е налице надхвърляне над нормално протичащото от естеството на ограничителния режим. Не са доказани неимуществени вреди.

Представителят на СГП счита исквете за неоснователни.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, приема следното.

На основание заповед № 394/21.9.2018 г., влязла в сила на 4.10.2018 г., видно от разпореждането по адм.д. № 10108/2018 г. на АССГ ищецът е бил наказан с изолиране в наказателна килия за срок от 7 денонощия, за периода от 25.9.2018 г. до 2.10.2018 г. – за това, че при извършен обиск е оказал съпротива, както и за употреба на алкохол.

Видно от докладна записка от М. М., инспектор СДВР в Затвора С., ищецът е бил настанен в наказателна килия № 38, в която е пребивавал самостоятелно. Помещението е 8 кв.м. и оборудвано с 2 бр. легла, санитарен възел с клекало и мивка с течаща вода, 1 бр. маса, 1 бр. стол, 1 бр. прозорец с достъп до пряка дневна светлина и възможност за проветряване.

Имал е право на баня в дните понеделник и петък. Хигиената в помещенията се поддържа от обитавашите; при освобождаване на помещението то се почиства от чистача в 1 група.

Представено е становище от д-р Т. – директор на Специализираната болница за лечение на лишени от свобода, видно от което за периода 21-28.9.2018 г. не са били установени оплаквания, съответстващи на тежка или животозастрашаващо моментно здравословно състояние. Получавал е хедонин, но това не е било противопоказание за изпълнение на наказанието. Не е страдал от инфекциозно заболяване. Даваните медикаменти са симптоматични – хелицид: за киселини в стомаха, профенид: за болки в кръста, спазмалгон – за болки и индометацин - за външно мазане. Приложен е медицинския журнал от 21.9.2018 г. Приложена е книга за лишените от свобода, които се нуждаят от медицинска помощ, като на 25.9.2018 г. е направено отбелязване от д-р Б., видно от което е посочено, че към този момент ищецът не е съобщил за съществени оплаквания; съобщава за болки в корема. Изписан е В. tabl. Посочено е, че може да търпи наказание.

Видно от здравния картон на ищеца, от постъпването му в Затвора С., са извършвани прегледи на здравословното му състояние, като е назначавано и лечение – медикаменти и физиотерапия /от 5.7.2018 г./ На 2.10.2018 г. е извършен преглед с препоръка за операция.

На 11.10.2018 г. ищецът е постъпил в Специализирана болница за лечение на лишени от свобода, видно от епикриза от същата, с диагноза запушване на мехурната шийка; освобождаване на уретрална структура. Изписани са лекарствени средства –

обезболяващи и антибиотик; поставен е и свален уретрален катетър. Видно от анамнезата преди това пациентът е бил опериран по повод стеснение на уретрата и болки при уринирането. Има предходни и последващи постъпвания в болницата във връзка с бъбречното му заболяване. Видно от амб.лист от 17.12.2018 г. е бил прегледан с диагноза неспецифичен уретрит; предписана е терапия.

Инфекция на простатата е констатирана още от 15.1.2015 г., видно от амб.лист от 15.1.2015 г.

По отношение на бъбречно заболяване констатирани са болки в бъбреците - установени са данни за микролитиаза /песъчинки/в десния бъбрек.

Другото установено заболяване е на гръбначния стълб /така амб.лист от 25.12.2017 г./, установени пристъпи и болки в кръста, повече в ляво, както и левия крак; не се повлиява от провеждано лечение /така амб.лист от 28.6.2018 г./. Извършено е изследване на 30.4.2018 г. от Медицински институт, МВР, от което се установява, че е установена нарушена проводимост по двигателните влакна на н.перонеус син.в проксималните сегменти, индикиращи радикулопатия на L5 моторно корече вляво. В съдебно-медицинска експертиза, изготвена по адм.д. № 4118/2018 г., се свидетелства за констатирани заболявания на гръбначния стълб – шийна артроза и хондроза, дископатия, остеохондрозни и спондилозни изменения левоконвексна сколиоза; радикулопатия.

В съдебно заседание от 9.6.2020 г. е разпитан св. Н.. Същият твърди, че миналата година са лежали заедно с ищеца в карцера. Описва състоянието в карцера. Показанията на този свидетел са неотнормими доколкото същият сочи, че е лежал заедно с ищеца „миналата година“, т.е. 2019 г. предвид това, че разпитът е проведен през 2020 г.; този свидетел дава показания за период по-късен от датата, на която се установява, че е престоял в изолирана килия заедно с ищеца. Същевременно, видно от предоставената от ответника документация, за процесния период, посочен по-горе, ищецът е престоял сам в килията.

Разпитан е и св. С. М. Б., който е бил в килия близо до ищеца. От показанията му се твърди, че в изолираната килия условията са били „мизерия“, по-лоши от килията. След като излязъл от карцера се виждало, че не е добре психически и физически, даже си мислил, че е откачил; после ходил на операция, от корема му стърчало нещо.

Предвид събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че още преди постъпване изолирана килия ищецът е страдал от хронично рецидивиращи заболявания – простатит, както и дегенеративни промени в гръбначния стълб, които се нуждаят от периодични изследвания и наблюдение. При медицинските прегледи, които са извършвани след престоя в изолираната килия не се установява да е имал оплаквания, които да покриват симптоми на бронхит; не е констатирано такова заболяване.

Предвид така установеното съдът намира, че искът е неоснователен.

По отношение на претенцията за вреди от лошите условия в ареста. Видно от установеното по-горе не се установяват нарушения на ЗИНСЗ и ППЗИНСЗ, както и на ЕКПЧ относно условията в изолираната килия. Установява се, че ищецът е престоял там, в помещение от 8 кв.м. /при минимално допустими 4 кв.м./. Установява се, че е осигурен пряк достъп до слънчева светлина и възможност за естествено проветряване /съгласно изискванията на чл. 20, ал. 2 ППЗИНСЗ/. Спазени са и изискванията на чл. 20, ал. 3 ППЗИНСЗ за осигуряване на постоянен достъп до течаща вода и санитарен възел. Както сочи и самият ищец, той е бил редовно извеждан за престой на открито.

Ето защо съдът намира, че оплакванията в исковата молба в този смисъл са неоснователни.

На следващо място, с поставянето в изолирана килия, не се установява ищецът да е бил поставен в нечовешки и унижителни условия. Както сочи самият той, му е била предоставена възможност да се къпе два пъти седмично. Това, че не му е било достатъчно, е свързано с неговите субективни усещания и не може да се свърже с понятията за нечовешко и унижително отношение. По отношение на хигиената, следва да се отбележи, че поддържането ѝ в килията е задължение на затворниците, като не се установява ищецът да е правил оплаквания в тази връзка или да е искал допълнителни средства за почистване. Относно условията в банята следва да се отбележи, че те не могат да се свържат с поставянето му в изолирана килия, именно от което събитие се твърди, че са причинени и се претендират вреди.

Следва да се отбележи, че на основание чл. 23, ал. 1 и 2 ППЗИНСЗ за помещенията за изолирано настаняване на лишени от свобода се вземат допълнителни мерки, с оглед предотвратяване на самоувреждания; леглата, шкафчетата за лични вещи, масата, столовете, осветителните и отоплителните тела се монтират неподвижни. В този смисъл оплакванията за липса на контакти с ток нито могат да се свържат с нечовешко и унижително отношение, нито мжгот до се свържат с изискванията на чл. 23 ППЗИНСЗ относно сигурността на изолираните.

По отношение на иска за обезщетение за вреди от влошаване здравословното състояние.

Както бе посочено по-горе, ищецът, още преди постъпването си в изолирано помещение, е страдал от установените по-горе хронични заболявания. При постъпването му е бил прегледан от медицински специалист, съгласно изискването на чл. 144, ал. 1 ЗИНСЗ, като е дадено заключение, че може да постъпи там. Впоследствие също е прегледан, като е назначено симптоматично лечение. След изтърпяване на наказанието е постъпил за лечение на установения простатит, но предвид събраните доказателства не може да се направи извод, че това обостряне може да се свърже с условията на изолираната килия. Ищецът е имал възможност да ползва тоалетна. Не се установяват други нечовешки или унижителни отношения, които да доведат до обострянето.

На следващо място, не се установява, видно от медицинската документация, ищецът да е правил оплаквания във връзка с изостряне на дископатията му. Същевременно се установява, че при предходни и последващи негови оплаквания са били извършвани своевременно медицински прегледи; назначавано е лечение, вкл. и рехабилитация.

Действително, се установява, че ищецът е имал промени в психичното състояние /така св. Б./, който дава и оценки /мислех, че е откачил, които не следва да се възпремат, доколкото са негово субективно усещане/. Следва обаче да се има предвид, че ищецът е бил поставен в изолирана килия именно с цел да се поправи и превъзпита и с оглед конкретно установено нарушение – установена употреба на алкохол в килията. Отделен е и въпросът, че тази употреба на алкохол би могло да стои в причинна връзка с влошаване на физическото и психическо състояние на ищеца.

Предвид така установеното, съдът намира, че и този иск е неоснователен – не се установяват твърдените от ищеца нечовешки и унижителни условия в изолираната килия, които от своя страна да стоят в причинна връзка с твърдените от него неимуществени вреди – болки и страдания които са над обичайните, съпътстващи страдания от наложеното му наказание; нещо повече – от установените условия в

следствия арест не би могло да се говори за нечовешко и унижително отношение.

С оглед на изложеното съдът намира, че и този иск е неоснователен.

По разноските. Предвид изхода на спора ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Воден от горното и на основание чл.203 АПК,вр.с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд С.-Град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ исковете на И. Ц. И., ЕГН [ЕГН] срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за присъждане на обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди 27 000 лв., претендирани от престоя му в изолирана килия, за периода от 25.9.2018 г. до 2.10.2018 г.

ОСЪЖДА И. Ц. И., ЕГН [ЕГН] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ сумата от 300 лв. разноски.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните, на основание чл.138,ал.1 АПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред 3-членен състав на АССГ в 14 дневен срок от получаване на препис от него, съгласно чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: